

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 85/07-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 13. júna 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. V. V., K., kandidáta na poslanca do miestneho zastupiteľstva mestskej časti K., zastúpeného advokátkou JUDr. D. M., Advokátska kancelária, K., vo veci nezákonnosti volieb do orgánov miestnej samosprávy v mestskej časti K. konaných 2. decembra 2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. V. V. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. decembra 2006 doručená sťažnosť Ing. V. V., K., kandidáta na poslanca do miestneho zastupiteľstva mestskej časti K. (ďalej len „sťažovateľ“) označená ako „*Sťažnosť Pre nezákonnosť volieb vo volebnom obvode*“, v ktorej namieta nezákonnosť priebehu volieb do orgánov miestnej samosprávy v mestskej časti K.

Podľa tvrdenia sťažovateľa v priebehu volieb došlo k porušeniu ustanovení § 37 a § 40 ods. 2 zákona č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o voľbách“). V tejto súvislosti sťažovateľ uvádza: *„V tomto volebnom obvode predsedovia okrskových volebných komisií po ukončení hlasovania nedali zapečatiť nepoužité hlasovacie lístky a obálky, tak ako to ukladá ustanovenie § 37 zákona č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov. Po ukončení činnosti okrskových volebných komisií dňa 2.12.2006 jej členovia nezapečatili hlasovacie lístky, obálky a zoznamy voličov a neodovzdali ich spolu s ostatnými volebnými spismi obci do úschovy. Tieto volebné spisy sa voľne nachádzali na chodbe ZŠ K. bez akéhokoľvek zabezpečenia ochrany s možnosťou manipulácie s nimi, čím bolo opäť porušené ustanovenie § 40 ods. 2 zákona č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov“.*

Sťažovateľ zastáva názor, že uvedené skutočnosti odôvodňujú *„pochybnosť o manipulácii s hlasovacími lístkami a zoznamami voličov, čo sa negatívne prejavilo na nezvolení sťažovateľa do miestneho zastupiteľstva, keď mu chýbalo pri sčítaní 8 hlasov“* a ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení navrhuje *„Výsluchy členov okrskových volebných komisií“*.

V závere sťažnosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie a po vykonaní dokazovania rozhodol vo veci následovným nálezom: *„Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje výsledok volieb do orgánov samosprávy dňa 02.12.2006 vo volebnom obvode ... mestskej časti K.“*.

Na základe výzvy ústavného súdu zo 7. marca 2007 sťažovateľ doplnil svoje podanie o zákonom predpísané náležitosti v zmysle ustanovení § 60 ods. 1 písm. a) a d) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom ako kandidáta, ktorého zvolenie vo svojom volebnom obvode napáda, označil Ing. RNDr. E. P., CSc., a petit sťažnosti špecifikoval nasledovne: *„Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje výsledok volieb*

poslancov do miestneho zastupitel'stva mestskej časti K. dňa 02.12.2006 vo volebnom obvode ... mestskej časti K.“.

II.

Podľa čl. 129 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ústavný súd rozhoduje o ústavnosti a zákonnosti volieb prezidenta Slovenskej republiky, volieb do Národnej rady Slovenskej republiky, volieb do orgánov územnej samosprávy a volieb do Európskeho parlamentu.

Sťažovateľ namietal nezákonnosť volieb do orgánov miestnej samosprávy v mestskej časti K., pričom navrhol, aby ústavný súd zrušil výsledok volieb poslancov do miestneho zastupiteľstva mestskej časti K.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde, pričom skúmal, či spĺňa všeobecné a osobitné náležitosti podľa § 20 ods. 1 a 2 a podľa § 60 zákona o ústavnom súde a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vrátane zjavnej neopodstatnenosti (ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený). Pretože sťažnosť spĺňala všeobecné a osobitné zákonné náležitosti (procesná legitímácia sťažovateľa, podanie sťažnosti v lehote 10 dní, návrh na rozhodnutie vo veci a pod.) a neboli dané ani iné dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ústavný súd pristúpil k posúdeniu otázky prípadnej zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti.

V rámci svojej rozhodovacej činnosti už ústavný súd uviedol, že dosiahnutie absolútneho súladu prípravy a priebehu volebného procesu so zákonom je prakticky neuskutočniteľné. Ak by sa nespokojnosť politických strán a hnutí, resp. nezávislých kandidátov zúčastnených na voľbách s volebnými výsledkami prejavila vždy po voľbách iniciovaním konania pred ústavným súdom, môže to viesť k spochybňovaniu parlamentnej demokracie a inštitútu volieb. Vyhlásenie volieb za neplatné, resp. zrušenie ich výsledku z dôvodu nepatrného porušenia ustanovení zákona o voľbách totiž vytvára možnosti pre vedomú manipuláciu s voľbami (obdobne PL. ÚS 19/94).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd využíva svoju právomoc pri zistení neústavnosti alebo nezákonnosti volieb a vyhlási voľby za neplatné alebo zruší výsledok volieb podľa § 63 ods. 1 zákona o ústavnom súde iba vtedy, ak k porušeniu volebného zákona dôjde spôsobom ovplyvňujúcim slobodnú súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti, pričom sa vyžaduje hrubé alebo závažné porušenie, prípadne opätovné porušenie ustanovení upravujúcich prípravu a priebeh volieb (napr. PL. ÚS 17/94 a PL. ÚS 18/99, PL. ÚS 32/03). Len domnienka nesprávnosti výsledku volieb nie je dôvodom pre rozhodnutie ústavného súdu, ktorým by zrušil výsledok volieb (PL. ÚS 39/95, PL. ÚS 32/03). Porušenie volebného zákona musí dosahovať takú intenzitu, ktorá v príčinnej súvislosti má za následok nezákonnosť volieb, resp. nezákonnosť ich výsledku (PL. ÚS 14/99, PL. ÚS 32/03). Porušenie ústavnosti a zákonnosti vo fáze samotných volieb môže mať za následok tak vyhlásenie volieb za neplatné, ako aj zrušenie výsledku volieb. Keď boli zistené také závažné ústavné, resp. zákonné nedostatky, ktoré nemožno kvantifikovať z hľadiska správnosti výsledku, prichádza do úvahy záver o neplatnosti volieb. Základným predpokladom pre zrušenie výsledku volieb je preukázanie takých porušení volebného zákona, ktoré odôvodňujú záver o inom výsledku volieb (PL. ÚS 50/99, PL. ÚS 32/03).

Sťažovateľ namieta nezákonnosť priebehu volieb odvolávajúc sa na označené porušenie ustanovení § 37 a § 40 ods. 2 zákona o voľbách, ktoré podľa neho vyvoláva podozrenie o manipulácii s hlasovacími lístkami a zoznamami voličov, čo sa v prípade sťažovateľa malo negatívne prejaviť na jeho volebnom výsledku – „*nezvolení sťažovateľa do miestneho zastupiteľstva, keď mu chýbalo pri sčítaní 8 hlasov*“.

Z označeného porušenia ustanovení volebného zákona však nemožno bez ďalšieho vyvodiť nesprávnosť, a teda nezákonnosť výsledku volieb; sťažovateľ nepreukázal medzi nimi príčinnú súvislosť. Táto by bola daná v prípade preukázania manipulácie s hlasovacími lístkami a zoznamami voličov. V tomto smere sťažovateľ nepredložil žiadny dôkaz, ani neoznačil žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla ako dôkaz poslúžiť, a túto otázku predložil len v rovine svojej domnienky („*pochybnosť o manipulácii s hlasovacími lístkami a zoznamami voličov*“).

Vychádzajúc z uvedenej judikatúry ústavného súdu nemožno tvrdeniam predloženým sťažovateľom pripísať povahu právne relevantného dôvodu pre konanie o sťažnosti, ústavný súd ju preto považoval za zjavne neopodstatnenú a sťažnosť odmietol ju v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. júna 2007